

Adunarea în Biserică

Aducerea darurilor

Buna cuviință ne îndeamnă ca, atunci când mergem la cineva, să nu ne ducem cu mâna goală ci cu un dar. Darul, când este făcut cu inima curată, ne reprezintă, poartă în el ceva din noi, și ne ajută să ne deschidem către cel căruia îl dăruim. Primind în schimbul unui dar un alt dar, făcut cu aceeași sinceritate, se realizează cu adevărat comuniunea dintre cei care dăruiesc.

Darurile noastre la Sfânta Liturghie sunt pâinea și vinul

Sfânta Liturghie reprezintă întâlnirea noastră cu Dumnezeu. De aceea este firesc ca, adunându-ne în Biserică, să-I aducem lui Dumnezeu darurile noastre pentru ca, apoi, în cadrul Sfintei Liturghii, să primim, la rândul nostru, de la Dumnezeu o mulțime de daruri, culminând cu însuși Trupul și Sângele Lui, și să intrăm astfel în comuniune deplină cu El. Darurile noastre la Sfânta Liturghie sunt pâinea și vinul, după cum ne-a învățat însuși Mântuitorul Iisus Hristos la Cina cea de Taină (Matei 26, 26-29).

Pâinea și vinul ne simbolizează viața

Pâinea și vinul au o semnificație adâncă. Ele sunt alimente esențiale, proprii omului. Sunt proprii omului deoarece nu sunt luate ca atare din natură, ci obținerea lor necesită un efort special de prelucrare. Sunt alimente esențiale pentru că ne întrețin și ne bucură viața biologică și, de aceea, ca imagine a întregii hrane, ne și simbolizează viața. Așa dar, aducând pâine și vin la Sfânta Liturghie noi aducem și îi dăruim lui Dumnezeu propria noastră viață, ne dăruim pe noi înșine și aceasta este cel mai prețios dar pe care-l putem face. „*Vrei să afli, spune Fericitul Augustin, ce anume ai putea să oferi lui Dumnezeu pentru tine? : oferă-te pe tine însuși. Căci ce cere de la tine Domnul dacă nu pe tine însuși? Pentru că în toată creația de pe pământ n-a făcut nimic mai bun decât pe tine*”. Sfântul Nicolae Cabasila subliniază că viața noastră este cel mai potrivit dar pe care-l putem face la Sfânta Liturghie, pentru că darul ce-l primim în schimb este tot viață. Îi dăm lui Hristos pâinea și vinul menite să se prefacă în trupul nostru pământesc ca să ne întoarcă pâinea și vinul prefăcute în Trupul și Sângele Lui. În schimbul vieții vremelnice noi dobândim viața veșnică, însuși Trupul și Sângele Mântuitorului.

Prin actul nostru de dăruire recunoaștem că viața cea adevărată este la Dumnezeu.

Pâinea, ca imagine a întregii hrane, nu are viață în sine, pentru că Dumnezeu, și nu caloriile, este principiul vieții. În lumea căzută diavolul a reușit însă să acrediteze ideea că omul trăiește numai cu pâine „*făcând această minciună un adevăr de la sine înțeles care nu mai poate fi pus în discuție, fundamentul întregii noastre viziuni asupra lumii, al științei, medicinei și poate chiar al religiei*”. Aceasta este, de altfel, prima dintre ispitele pe care diavolul o adresează lui Iisus, în pustiu (Mc. 4,3, Lc. 4,3). Dar Mântuitorul dărmă această amăgire a diavolului încă de la începutul propovăduirii Sale, arătând că: „*Nu numai cu pâine va trăi omul ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu* „ (Mt. 4,4; Lc. 4,4). Iar Cuvântul lui Dumnezeu este Logosul divin, Fiul lui Dumnezeu. Hrana în sine este moartă și pentru cine crede că aceasta este sursa vieții și o primește separat de Dumnezeu, mâncarea este de fapt o comuniune cu moartea.

Așa dar, Dumnezeu este sursa vieții și, de aceea, pâinea cea adevărată „*care se pogoară din cer și dă viață lumii*” (In 6,33) este însuși Hristos. El Însuși se numește pe sine „*Pâinea vieții*” (In 6,35) pentru că este Cel ce ne ține în viață și ne dăruiește viața cea adevărată. „*Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este în Fiul Său*” (I In V,11). Rugăciunea punerii înainte din rânduiala Proscomidiei exprimă același adevăr când îl numește pe Hristos: „*pâinea cea*

cerească, hrana a toată lumea". Pâinea firească este, de fapt, numai o imagine a Pâinii Vieții, a lui Hristos care este hrana cea adevărată ce ne ține în viață. Dependența noastră de pâinea firească ne descoperă faptul că nu avem viața prin noi înșine, ci o primim din afară, ajutându-ne astfel să ne înțelegem propria condiție. Și dacă, așa cum am arătat, diavolul încearcă să ne facă să credem că pâinea firească este cea care ne dă viață, Hristos ne descoperă că Pâinea Vieții este El Însuși. Chiar mai mult „*El de aceea S-a intrupat ca să ni se dea ca pâine cerească prin Trupul Său, ca pâine văzută, mijlocitoare a celei nevăzute*”.

Pâinea și vinul reprezintă întreaga creație

Pâinea și vinul aduse la Sfânta Liturghie reprezintă, în același timp, întreaga creație pe care omul a primit-o de la Dumnezeu în dar ca „*hrană*” ce îi asigură subzistența trupească și pe care I-o întoarce lui Dumnezeu, cu mulțumire, după o lucrare de împlinire a omului prin aceste elemente și asupra lor. *„Omul își împlinește astfel demnitatea sa originară de preot al creației.” Definiția principală, fundamentală, a omului este aceea de preot. El stă în centrul lumii și o unește în actul său de binecuvântare a lui Dumnezeu. Și împlinind lumea cu această euharistie el își transformă viața pe care a primit-o de la lume în viață în Dumnezeu, în comuniune cu El*”. Păcătuiind, omul a încetat să-și îndeplinească această menire închizându-se în lume și îndepărtându-se de Dumnezeu, Hristos a restaurat firea umană și, implicit viața euharistică pe care omul este chemat să o trăiască. În Hristos creația redevine un mijloc de comuniune cu Dumnezeu prin primirea ei de la Dumnezeu și prin oferirea ei lui Dumnezeu sub forma darurilor de pâine și vin care înglobează și „*sudoarea*” omului, activitatea lui transformatoare asupra creației. Această oferire se face în Hristos, în cadrul Sfintei Liturghii, pentru că Hristos, prin jertfa sa, a oferit lui Dumnezeu tot ce se putea oferi.

Pâinea și vinul sunt un simbol al unirii credincioșilor în Biserică

Sfânta Liturghie este slujba în care credincioșii se afirmă ca persoane unite în Biserică. Ca urmare darurile de pâine și vin au și o semnificație eclesială. Atât pâinea cât și vinul, fiind rezultatul unirii boabelor de grâu măcinate, respectiv al boabelor de struguri stoarse, sunt un simbol al unirii credincioșilor în Biserică. Acest aspect este scos în evidență de rugăciunea euharistică cuprinsă într-una din primele scrieri creștine Didahia celor 12 Apostoli (anii 50-70 d.Hr.): „*După cum această pâine frântă era împrăștiată pe munți și fiind adunată a ajuns una, tot așa să se adune Biserica Ta de la marginile lumii în Împărăția Ta*””. Sfântul Ioan Gură de Aur comentează în același sens: „*După cum pâinea, deși alcătuită din multe boabe, este, totuși, astfel unită încât boabele (de grâu) nu apar niciodată, ci, cu toate că sunt ele însele, deosebirea dintre ele nu se vede din cauza unirii lor, tot așa ne unim și noi unii cu alții și toți cu Hristos*”. Pâinea și vinul fiind deci un simbol al Bisericii, aducerea lor la Sfânta Liturghie reprezintă, în același timp, o jertfă adusă de Biserică și o jertfire a Bisericii însăși.

Să revenim la practica normală

Am încercat să surprindem în cele de mai sus semnificația darurilor și a oferirii lor în cadrul Sfintei Liturghii. Aducerea lor la altar de către fiecare credincios reprezintă primul act al participării efective a fiecăruia la Sfânta Liturghie. Acest lucru era foarte bine înțeles și împlinit de primii creștini. „*În conștiința, în trăirea și practica Bisericii primare, jertfa euharistică se aducea nu numai din partea tuturor și pentru toți ci se aducea de către toți și, deci, baza și condiția ei este aducerea de către fiecare a darului său, a jertfei sale*”. De aceea cei lipsiți de orice mijloace aduceau apă pentru a putea participa și ei la această jertfă. Pe de altă parte, darurile celor opriți de la Împărtășanie pentru păcate grave nu erau primite.

În zilele noastre, din păcate, această conștiință s-a estompat. S-a răspândit în schimb obiceiul aducerii darurilor doar în situații deosebite, de multe ori însă cu o percepție de-a dreptul magică asupra acestui act.

Dar experiența ne dovedește că revenirea la practica normală, ca fiecare să-și aducă darul său la fiecare Liturghie la care participă, este posibilă. Preotului îi revine un rol esențial ca, prin predici și cateheze, să-i ajute pe credincioși să ajungă la o înțelegere justă a semnificației aducerii la altar a darurilor de pâine și vin și să-i îndemne continuu spre aceasta.